

p

Η Γυναίκα 8 Απριλίου 1938

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Έλ. Παχαλίδου : «Τὸ χτένισμα»

νοσκαας ὁποτελεῖ μέρος ἑνὸς συνόλου καὶ τὸ σύνολο αὐτὸ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς δίνει μιὰ ἰδέα τῆς Ἑλλάδος πού μοιθεῖ στὸν ἀγρὸ καὶ στὴν πόλι, τῆς Ἑλλάδος πού λούζεται ἀπὸ φῶς, ἥλιο καὶ θάλασσα, τῆς ἠθογραφικῆς Ἑλλάδος.

Τὸ περιοδικὸ μας πού παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα κάθε ἐκδήλωσι γυναικεία γαιρετὰ με περηφάνεια τὴν συμβολὴ τῶν γυναικῶν στὴν Ἐκθεσι αὐτὴ πού ὄχι μόνον δὲν λείπουν ἐκεῖ μέσα ἀλλὰ καὶ γεμίζουν ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ τὰ τέσσαρα τμήματα τῆς Ἐκθέσεως: τὸ ζωγραφικὸ, τὸ γλυπτικὸ, τὸ γαροσιτικὸ καὶ τὸ διακοσμητικὸ.

Τριάντα μιὰ γυναῖκες ζωγράφοι, ἀπὸ τὶς φτασμένες πιά καλλιτέχνιδες μας πού μᾶς γοητεύουν ὅπως ἡ Ἀγλαΐα Παππά, ἀπὸ τὶς ἤδη γνωστὲς στὸ κοινὸ μας, Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη, Ἀλεξανδρίδου, Στεφανοπούλου, ἕως τὶς νέες πού ξεκινοῦν με τὶς καλλίτερες ὑποσχέσεις γιὰ τὸ μέλλον, Ζίκα Παγκάλου, τὴν Κεῦλα Μπεκιάρη, τὴν Οἰκονομίδου, τὴν Λεονταρίτη, τὴν Παρασκευαΐδου, τὴν Πασχαλίδου καὶ τόσες ἄλλες, κάθε μιὰ με τὴν προσωπικότητά της, κάθε μιὰ με τὶς ὑποσχέσεις της γιὰ μιὰ αὐριανὴ ἐκπληξί, γιὰ μιὰ αὐριανὴ δημιουργία δυνατὴ, ἑμνευσμένη, πλούσια, νέα.

Στὸ γλυπτικὸ τμήμα ἀντιπροσωπεύουν ἐπαξίως τὸ γυναικεῖο φύλο ἡ Μπέλλα Ραφτοπούλου με ἕνα πέτρινο ἀγαλμὰ της «Ἄνοιξι», ἡ Ἀργυροπούλου με ἕνα «γυμνὸ» σὲ πέτρα καὶ ἡ Πίτσα Χρυσογοΐδου με «γυμνὸ» σὲ μάρμαρο καὶ με μιὰ «κεφαλὴ γυναικῶς» γιὰ τὴν ὁποία τῆς σφίγγουμε με συγκίνησι τὸ χέρι. Μᾶς θύμισε τὸν Ντεσπώ, μᾶς θύμισε τὴν νέα δυνατὴ γυναῖκα πού δὲν εἶναι πιά κοῦκλα, ἀλλὰ δημιουργὸς ἑνθρωπος στὴν κοινωνικὴ ζωῆ.

Τὸ διακοσμητικὸ τμήμα (δύο ἀνδρῶν) τὸ γεμῖ γυναῖκες. Ἡ κυρία Α... λου με τὴν ὠμορφ... σμάλτων π...